

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

دشنام دادن به مسلمان فسق و جنگیدن باوی کفر است

(ترجمه)

«عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «سِبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ، وَقِتَالُهُ كُفْرٌ» (متفق عليه)

ترجمه: از ابن مسعود رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «دشنام دادن مسلمان فسق و جنگ باوی کفر است.»

تشریح حدیث

این حدیث از فعل قبیح ما را آگاه می‌سازد که اگر کسی به آن اقدام نماید، فاسق پنداشته می‌شود و آن عبارت از دشنام دادن مسلمان است که اکثر مردم آن را ناچیز می‌دانند؛ انجام این فعل سبب قطع روابط بین مسلمانان گردیده، رضایت و آرامش را در بین نفس‌های مردم از بین می‌برد، در حالی که همه مسلمانان مثل اجزای یک فامیل یا ساختمان هستند که باهم دیگر ربط دارند؛ زیرا برادری و محبت در بین‌شان رابطه‌ای است که ایشان را باهم یکجا نموده و یک جامعه ممتاز می‌گرداند.

هم‌چنان کسی که برادر مسلمانش را به ناحق و ظلم به قتل می‌رساند، گناه بزرگی را انجام داده است و قتل از موارد فساد است که همه جامعه را به نابودی می‌کشاند؛ در حالی که در شرایط کنونی این نوع قتل ناحق بسیار زیاد گردیده است.

پس ای مسلمانان! احکام و قوانینی را که الله سبحانه و تعالی برای ما نازل کرده است همه‌اش برای اصلاح و خیر ما است؛ گرچه حقیقت آن را بعضی اوقات درک کرده نتوانیم، هم‌چنان نباید افعال مان را طبق هوای نفس انجام دهیم؛ بلکه آن‌چه شریعت امر نموده به آن عمل نماییم؛ زیرا انجام اعمال مطابق احکام شریعت واجب است و برای هیچ مسلمان اختیار نیست که طبق میلش عمل نماید، زیرا همه‌اش از جانب الله سبحانه و تعالی است.

خلاصه حدیث

هرکه مسلمانی را دشنام دهد فاسق می‌شود و کسی که مسلمان را به قتل برساند و این عمل (قتل) را حلال بداند، کافر می‌شود و هردو عمل (دشنام و قتل) سبب قطع صلّه رحمی در میان مسلمانان می‌شود.